

Nr 191.

Av herrar **Helgesson** och **Berg, Robert**, *angående översyn av lagen om medling i arbetstvister.*

Sedan år 1910 har landet varit indelat i sju förlikningsdistrikt med en förlikningsman i varje distrikt. Under senaste åren har det emellertid visat sig, att detta antal icke är tillfredsställande. Antalet ärenden, som förlikningsmännen måste taga hand om, har stigit i ständigt stegrat tempo. Under de sista åren ha ärendena också blivit mer svårlösta. Båda parterna och förlikningsmännen ha i det längsta försökt åstadkomma uppgörelse utan konflikt, och detta har medfört, att ärendena måst handläggas vid flera sammanträden än tidigare. Dessa omständigheter ha tillsammans gjort, att förlikningsmännen tidvis varit så överlastade med arbete, att de icke haft möjlighet att inom rimlig tid taga nya ärenden under behandling. En annan olägenhet är, att förlikningsmännen icke kunnat erhålla semester utan att vikariera för varandra, d. v. s. om en förlikningsman har semester måste en annan under tiden sköta två distrikt, vilket många gånger medfört svårigheter för avtalsparterna.

Vi anse därför tiden inne att företaga en översyn av lagen om medling i arbetstvister, och vi vilja anvisa ett par utvägar, som skulle kunna eliminera olägenheterna.

Med bibehållande av nuvarande antal förlikningsmän och distrikt bör i varje distrikt en vice eller andre förlikningsman tillsättas, vilken vid stor arbetsbelastning kan övertaga en del av arbetet.

En annan utväg är att tillsätta särskilda riksförlikningsmän, som utan särskilt förordnande få taga hand om ärenden, som beröra två eller flera förlikningsdistrikt, d. v. s. riksavtal eller avtal för företag med filialer på många platser.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om översyn av lagen av den 28 maj 1920 om medling i arbetstvister.

Stockholm den 23 januari 1945.

Ragnar Helgesson.

Rob. Berg.